

Peppe Öhman Rana Kadry

OLIKA

Adnans Hemlighet

MILJÖ OCH HÅLLBARHET

På OLIKA vill vi värna det hållbara och klimatkloda läsandet. Därför trycks våra böcker på andra sidan Östersjön, i Baltikum. Boken är tryckt på ett återvunnet FSC-märkt papper på ett Svanenmärkt tryckeri.

Lite närmare, lite dyrare
- mycket bättre!

EN BOK HAR ETT LÅNGT LIV

Det bästa sättet att återvinna en bok är att ge bort den! Förskolan, skolan, vännen, grannen, det lokala biblioteket eller second hand – möjligheterna är många. Vill du ändå kasta boken finns två olika sätt. Är boken Svanenmärkt sorterar du den som tidning. Är boken inte Svanenmärkt, ta bort pärmen och sorteraden som brännbart. Bladen som återstår sorterar som tidning.

Läs mer på olika.nu

VI TROR PÅ FÖRÄNDRING!

Och vi tror på ett hållbart samhälle. Därför är den här boken tryckt på återvunnet papper. Det gör att fler träd kan stå kvar och suga åt sig koldioxid.

Vi jobbar aktivt för att minska våra koldioxidutsläpp, och att byta från nytt till återvunnet papper är endast en av alla de saker vi gör. Vårt mål är att bidra till att bromsa jordens uppvärmning till 1,5 grader.

Tillsammans kan vi klara det!

ÅTERVUNNET
PAPPER

OLIKA

Ut med stereotyper – in med möjligheter!

OLIKA förlag AB 2022

www.olika.nu

Adnans hemlighet

Skrivit: ©Peppe Öhman

Illustrerat: ©Rana Kadry

Foto: Sara Arnald (Peppe Öhman)

Papper: Återvunnet papper, Cyclus Silk
150 gram, från Lecta, producerat i Frankrike
i Le Lardin-Saint-Lazare

Tryck: Dardedze Holografija i Riga, Lettland

Första utgåvan, första tryckningen

ISBN 978-91-89405-33-2

Boken är skapad i samarbete med Röda korsets
behandlingscenter för krigsskadade och torterade.

Adnans Hemlighet

Peppe Öhman Rana Kadry

Adnan

Shams

Pappa

Mamma

Ines

Ilse

Ella

7.

Solen sken in genom fönstret. Adnan låg i sin säng och lyfte upp armen för att kolla på klockan. Det var en fin klocka. Han hade fått den i födelsedagspresent av farbror Aziz som bodde i London. Den långa visaren pekade på tolv och den korta på åtta. Det var sommarlov och idag skulle han och pappa åka och bada. Adnan hade längtat efter det i flera veckor.

Klockan nio skulle de åka, så Adnan låg kvar i sängen en stund. Solen lyste på klockan och en solkatt dök upp på väggen: en ljus cirkel som hoppade omkring när Adnan rörde på armen. Varför hette det solkatt? Adnan hade hellre haft en riktig katt som kunde

jaga solkatterna. Det var vad katter gjorde: jagade, sov och gosade. Tänk att ha en egen kattunge! Då skulle han känna sig lite mindre ensam, nu när alla andra var bortresta.

Mamma hade sagt att på sommaren skulle hon jobba mindre. När hon inte var trött efter jobbet skulle de hitta på saker tillsammans. Men så hade det inte blivit, mamma var trött trots att hon var ledig.

Men idag kände Adnan ett pirr i hela kroppen. Han tänkte på stranden och det sköna vattnet. De skulle ha med matsäck och en stor luftmadrass som han och pappa skulle blåsa upp tillsammans.

Adnan smög ut ur sitt rum. Dörren till mammas och pappas rum var stängd. Han knackade försiktigt tre gånger, sedan öppnade han dörren så tyst han kunde.

”Pappa, är du vaken?”, viskade Adnan.

Pappa hummade från sängen. Adnan

gick fram och puttade lite på honom.

”Pappa, vakna! Vi ska åka och bada.”

”Inte idag, habibi, du får hitta på något själv”, mumlade pappa och vände ryggen mot Adnan.

”Men du lovade!” Adnan började trampa på stället. ”Pappa?”

”Vi får ta det en annan dag, Adnan”, suckade pappa och drog täcket över huvudet.

Adnan kände hur pirret i kroppen försvann och istället började hjärtat banka hårt i bröstet. Han hade väntat så länge på den här dagen, men nu var allt det roliga borta.

2.

I hallen stod Adnans nya cykel som han hade fått i födelsedagspresent. Den var begagnad, men mamma hade fixat till den så att den blev som ny. Cykeln hade kostat så mycket att Adnan fick ställa den inomhus på nätterna för att den inte skulle bli stulen. Han tyckte det var jobbigt att släpa cykeln upp och ner för trapporna varje dag, men den var det finaste han hade. Det var värt besväret.

Adnan tog på sig sina skor, ledde ut cykeln och lät den skumpa ner för trapporna medan han höll hårt i styret.

Gården var helt tom på folk. Adnan föreställde sig att alla människor i staden hade drabbats av en konstig sjukdom och sov

lika mycket som pappa och mamma. Det var bara han som kunde hitta medicinen. Alla människor skulle hurra för honom och prata om hur modig han varit. Alla skulle vilja vara hans kompis.

Adnan trampade ut på vägen. Solen lyste och det var redan varmt i luften. Nu visste han vad han skulle göra: han skulle cykla till badplatsen själv!

Adnan älskade att bada. Förra sommaren hade de åkt till stranden med en picknickkorg och luftmadrass. Mamma hade kastat sig i vågorna och lärt Adnan att simma. Pappa hade stannat på stranden för att vakta deras saker. Det var egentligen helt onödigt. Det fanns väl ingen som ville ta en picknickkorg med hummus och hallonsaft, men pappa ville vara säker.

Resten av sommaren hade mamma och pappa mest stannat inomhus. Vilat, tittat på nyheter framför den stora fläkten och pratat med släktingar från landet där de var födda.

Pappa hade förbjudit Adnan att åka ensam till stranden. Pappa sa att det kunde vara farligt. Men idag brydde sig Adnan inte om vad pappa hade sagt. Om det verkligen var så farligt borde han ju ha följt med.

Adnan kände hur ledsamheten rev i bröstet. Varför kunde inte hans pappa vara som

Alicias pappa? Hennes pappa orkade baka, spela spel och åka på picknick. Varför skulle hans egen pappa vara så trött jämt?

3.

Adnan hade bara hunnit till glasskiosken när han hörde ett dovt ljud. Himlen hade blivit alldeles mörk och det mullrade långt borta. Typiskt!

Adnan styrde tvärt åt andra hållet. Han gillade verkligen inte när det åskade. Mamma hade berättat om en person som dog på stranden när hon var liten. Hon sa alltid att åska och vatten inte hörde ihop.

Vad skulle han göra nu? Adnan ville inte åka hem. Kanske kunde han åka till hästarna istället? Han låtsades att cykeln var en svart häst. Den galopperade, snabbare än alla andra hästar, och när den red in i skogen fick han ducka för trädens grenar.

författare

illustratör

Peppe Öhman är en journalist och författare som vuxit upp i Helsingfors. Idag bor hon i USA och har skrivit flera barn- och ungdomsböcker. "Boken om Adnan var både rolig och utmanande att skriva. Jag intervjuade barn med erfarenhet av vuxna som har PTSD för att förstå deras verklighet. Sedan dramatiserade jag tillsammans med Röda korset fram en historia som också är som vilken spännande bok som helst. För de bästa böckerna är sådana som du längtar efter att läsa vidare i!"

Rana Kadry är född i Kairo i Egypten och uppvuxen i Montréal i Kanada. Sedan 2016 bor hon i Stockholm där hon har avslutat sina studier i visuell kommunikation på Konstfack. Hon gör också stop motion, animation och väggmålningar. "Det var så roligt att vara i Adnans värld och fantasi, och att försöka förstå hans känslor och längtan. Jag hoppas att den som läser och känner som Adnan ska känna sig mindre ensam, och få hopp om att det går att hitta glädje på oväntade sätt."

När pappa säger att han inte kan
åka till stranden som han lovat
blir Adnan arg. Varför är hans
föräldrar alltid så trötta?

Adnan bestämmer sig för att åka
iväg själv, fast han vet att han
inte får. Och det är tur, för annars
hade ingen hört pipet från diket.
Det låter som ett rop på hjälp.

ISBN 978-91-89405-33-2

9 789189 405332

ÅTERVUNNET
PAPPER

VEGO

Ut med stereotyper – In med möjligheter!

OLIKA